

לימוד מצריפיים - השנה פרטית

"כי נכח עיני ה' דרכי איש, וְכָל מַעֲגַלְתֵּי מַפְלָס; " (משלי ה כא)

ז'אזכ: ה' זמ'ז מאג! מצכ'כ' ל'כ אצ'כ מ'א'ך ז'מ'ז ע'כ'כ (מ'א'ז) ע'י' ה' ה' מ'א'ך מ'כ. א'כ מ'ש'כ כ'מ'ג
מ'ך ז'מ'ע'א'י'כ כ'כ' ל'ג' א'כ מ'ז'כ' א'מ'ך, מ'ק'ז'י' מ'י'ז' י'כ'ס' א'ת' מ'ז'כ'כ' ע'כ' א'י'ך.

"ישאדם צריך להאמין שאפילו קש' המונח על הארץ הוא בגזירת הש"ת לשגזר להיות מונח לשם.."
(רבי פינחס חקוריץ)

"...ויהיה מנהג הטבע נוהג בכל העולם כולו, אך לא בכס; כי כל עוד שכינתי שורה בקרבכם, תראו שובע בארצכם, וגשמיכם יבואו כסדרם, לא יכחשו זמניהם, ותגברו במתי מספר על אויביכם; וזוה תדעו כי עניינכם נוהג לא לפי חוקי הטבע, כי אם לפי רצוני, אך בעברכם על דברי תראו רעב וצורת ונגף וחיה רעה, גם בימים אשר כל העולם כולו שרוי בשלווה; אז תדעו כי ענייניכם מונהגים על ידי דבר העומד למעלה מן החוק הטבעי" (ספר הכוזרי, מאמר ראשון, קט).

פעם אחת יצא לי לדבר עם בחור בתהליך של חזרה תשובה, ומשום מה, הוא לא כל כך הבין מה ה' מאותת לו, וסיפר לי כך: פעם אחת, קצת לפני שהתחזקתי, שחקתי כדורגל עם חברים, ובדרך מסוימת הצלחתי לחטוף את הכדור בצורה שהיא לא הכי יפה והוגנת מחבר הקבוצה שלי. לאחר המשחק הוא בא ודיבר איתי על כך שהוא הרגיש שרימתי אותו במהלך המשחק בתור חבר קבוצה, והוא מבקש שאודה באמת, מאחר שהגול היה אמור להיות שלו. זכיתי לתהילה, וכנראה שאז עדיין לא בדיוק עניין אותי זה שהפסיד את הכדור ולא ממש היה אכפת לי, ככה שהתנצלות לא באה בחשבון. לאחר כמה זמן, כשיצאתי מהבית לזרוק זבל, הייתי יחף, ופתאום דרכת עם הרגל שלי על פחית – לא פחית עגולה, פחית מקובצצ'ת ודחוסה, ואם זה לא מספיק – אז בדיוק על אחד החודים המחודדים יותר שלה. כאב זו לא מילה, אפילו הרגשתי שזה נכנס לתוך הרגל שלי, שלא נדבר על זה שהייתי מרותק המון הזמן למיטה. את המקרה עם חבר שלי שכחתי, ולא הבנתי מה ה' רוצה ממני... למה זה מהיע לי עכשיו?". (מתוך היזכרות)

אדם אדם: "אלוקים, דבר אלו!"
וְצִפּוּר שִׁיר מֵאִפֶּה בְּשָׁמַיִם,
אֵלֵּי הָאֵדֶם אֵלֵּי אֵלֵּי.

הסגל האדם סביבו ואמר:
"אלוקים, מן אי אכאוגר!"
וכוכב זרם המפג'ע,
אך האדם אל נאה.

זרם האדם:
"אלוקים הנאה אי נס!!"
ומי'ס חדשים נוארו,
אבל האדם אל ש'ס אב..

ביאושו הח' האדם אכבו:
"אנא אלוקים ג'ע כי כך שאדע שאגה כאן.."
ומיד הושיט אלוקים ידו מאמ'לה,
וע'ע הכגפו ש' האדם,
אבל האדם נפ'ל ממנו והלאה
אג הפכר שנמ'ט א' כגפו..

"!!יקר'ה א'ל מ'נ'שה" (וקרא א, א) חז"ל אומרים שהקריאה היתה בקול גדול ורק משה שמע אותה (רש"י). זאת אומרת שצריך כוח מיוחד של הקשבה, היתה אפשרות שרבים ישמעו אבל האוזן לא היתה גבוהה מספיק כדי לשמוע את הקריאה הזו, ורק משה שמע. ריבנו של עולם מדבר אלינו כל הזמן מתוך המציאות. צריך להתבונן שכל הבריאה כולה היא הופעה אלוקית. כל מה שקורה בעולם זה מאת ה'. הכול זה דבר ה' שמדבר אלינו, זה הכול "וקרא" הקב"ה מדבר אל העולם, דרך הפעולות שהוא עושה, דרך ההתגלויות שבתוך המציאות. הקב"ה מדבר אל בנו ואל כל מי שיקשב לדבר ה'. צריך להתבונן במאורעות, לדיבור שיש במאורעות.

(הרה"ג זלמן ברוך מלמד שליט"א)